

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **W. S.**

skazanego z art. 224 § 2 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 czerwca 2023 r,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. akt X Ka 7/22

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieście w Warszawie

z dnia 9 września 2021 r., sygn. akt II K 771/17

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 9 września 2021 r., sygn. akty II K 771/17, W. S. został uznany za winnego popełnienia czynów z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to wymierzono mu karę łączną grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 30 złotych każda stawka. Nadto orzeczono obowiązek zadośćuczynienia pokrzywdzonemu za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 2000 złotych.

Po rozpoznaniu apelacji, Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. akt X Ka 7/22 zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że wyrażenie „24 czerwca 2020 r.” zmienił na „23 czerwca 2020 r.”, w pkt II usunął wyrażenie „w zw. z art. 37a k.k.”, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego orzeczenia złożył obrońca skazanego, który zarzucił obrazę art. 41 k.p.k. w zw. z art. 40 k.p.k. w zw. z art. 45 Konstytucji RP i art. 6 EKPC oraz art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 193 k.p.k., a także postawił zarzut obrazu prawa materialnego, tj. art. 224 § 1 k.k. Skarżący wniósł o uniewinnienie skazanego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem Sąd *ad quem* zmienił co prawda wyrok Sądu meriti, niemniej nie dotyczyło to wymierzonej względem oskarżonego kary łącznej grzywny. Nie został zatem spełniony warunek w postaci wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co uprawniałoby obrońcę do wniesienia kasacji. W przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutach, jak również z części motywacyjnej, nie wskazano natomiast na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony

w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna *ex lege*. W związku z tym konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada warunkom formalnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KZ 55/13, Lex nr 1412343).

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej.

Na zakończenie wskazać jedynie należy, że odwołanie się w kasacji do bezwzględnej podstawy odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. miało tylko charakter pozorny, a nie rzeczywisty (faktyczny), na co zasadnie wskazano w pisemnej odpowiedzi prokuratora na nadzwyczajny środek zaskarżenia.

[m.s.]